

1. CZEKAN (2) *sb m*

czekan (1), **czakan** (1); *czekan KmitaSpit; czakan BielKron.*

e prawdopodobnie jasne (tak Cn); pierwsze a jasne; -kan- (1) BielKron, -kân- (1) KmitaSpit.

sg I czekân(e)m (1). ◇ pl I czakany (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dawna broń w kształcie osadzonego na lasce topora; Amaronia securis, bipennis, malleolus sive securicula militaris levis, martiobarbulum, martiobarbulus Cn (2) : wyiefzdźáli przeciw im náfzy/ ále wáfzędzie zfwoią fzkodą/ bo ie czákány przez zbroie dziubáli. BielKron 309; ciął go ták potężnie Zoch czekanem/ że z cápem obálił go mężnie. KmitaSpit B4v.

AL